

Д.В. Кондрюк¹, В.М. Крамар¹, І.Я. Петрик²

Концентраційно-розмірні залежності енергії полярону в наноплівках $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}/\text{GaAs}/\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}$

¹Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича,
вул. Коцюбинського 2, м. Чернівці, Україна, 58012; e-mail: v.kramar@chnu.edu.ua

²Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу,
вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, 76019, Україна.

У наближенні діелектричного континууму методом функцій Гріна досліджено вплив просторового обмеження та взаємодії з оптичними фононами на величину енергії полярону у квантовій ямі скінченної глибини. На прикладі наноплівки – плоскої наногетероструктури з квантовою ямою на основі подвійного гетеропереходу $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}/\text{GaAs}$, обчислено енергії зв'язку електронного й діркового поляронів при різних значеннях її товщини та різних концентраціях (x) бар'єрного матеріалу. Показано, що зміна x впливає на енергію зв'язку полярону в ультратонких (до 50 нм) плівках, де її значення формується переважно взаємодією носія з інтерфейсними фононами.

Ключові слова: наногетеросистема, квантова яма, електрон-фононна взаємодія, полярон.

Стаття постуила до редакції 12.12.2013; прийнята до друку 15.03.2014.

Вступ

Розвиток технологій одержання надзвичайно тонких шарів контактуючих кристалів дав можливість створення низьковимірних напівпровідникових структур, а на їх основі – швидкодіючих транзисторів, електрооптичних перемикачів, приймачів і джерел випромінювання, а також приладів спінтроніки [1-6].

Поява таких структур викликала активні дослідження їх властивостей, що привело до створення новітніх ефективних теоретичних моделей, які пояснюють спостережувані або прогнозують нові явища, пов'язані з особливостями руху квазічастинок та їх взаємодії, спричинених наявністю просторових обмежень [7-15].

Серед напівпровідникових сполук, які досліджуються на предмет їх придатності для створення наногетероструктур з потрібними властивостями, гетероперехід $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}/\text{GaAs}$ є найвідомішим. Проте до цих пір зберігається стійкий інтерес до поглибленого вивчення фізичних властивостей низьковимірних наносистем на його основі [16-18] та їх використання для створення новітніх електронних, оптоелектронних, квантовооптичних і т.п. приладів [19-24]. Зокрема, встановлено можливість тюнінгу енергетичного спектра 2D-електронів у квантових ямах (КЯ) GaAs з бар'єрними шарами $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}$. Такий тюнінг може бути використаний, наприклад, для створення

квантових каскадних лазерів або фотодетекторів [25], а забезпечити його можна шляхом зміни товщини або висоти бар'єра [26], яка визначається складом бар'єрного матеріалу. З огляду на це виглядає актуальною задача дослідження змін енергетичних спектрів квазічастинок у плоских наногетероструктурах з одиночною КЯ – наноплівках (НП) зі змінами їх товщини та складу бар'єрного матеріалу.

Теоретичні засади і метод теоретичного дослідження впливу просторових обмежень та ефективності взаємодії електронних станів з поляризаційними оптичними коливаннями на енергію основного енергетичного рівня електрона у НП висвітлено у роботах [14, 15]. На його основі можна здійснити розрахунок енергетичного спектра електрона у НП різної товщини. Концентраційні залежності енергії електрона у НП $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}/\text{GaAs}/\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}$ не досліджувалися.

У цій статті наведено результати розрахунку залежності енергії основного стану електрона та дірки у своїх КЯ від товщини a НП $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}/\text{GaAs}/\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}$ з різною концентрацією алюмінію x в бар'єрному середовищі. Проаналізовано залежності від указаних параметрів парціальних внесків станів з дискретної та континуальної ділянок спектра у величину енергії зв'язку полярону, утвореного взаємодією носія з просторово обмеженими (L_0) у ямному матеріалі і напівобмеженими (L_1) – у бар'єрному, а також

інтерфейсними (I) поздовжніми поляризаційними оптичними фононами. Показано, що для розрахунку енергії зв'язку відповідного полярону у НП товщиною понад 10 (5) нм необхідно враховувати усі стани з дискретної та континуальної частин енергетичного спектру електрона (дірки), а зміна складу бар'єрного матеріалу впливає на її величину в ультратонких (до 50 нм) плівках, де її значення формується переважно взаємодією носія з інтерфейсними фононами.

I. Модель і метод розрахунку

Розглядається електрон, що майже вільно рухається всередині КЯ, утвореної двома послідовними гетеропереходами $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}/\text{GaAs}$, розміщеними у площинах $z = \pm a/2$ декартової системи координат.

Сполуки GaAs та AlAs мають близькі значення періодів ґратки a_0 (5,653 і 5,661 Å, відповідно), а також діелектричних проникностей ϵ_0 (13,18 і 10,06) та ϵ_∞ (10,89 і 8,16) [27]. Це дає підстави вважати гетероперехід ненапруженим і нехтувати його самополяризацією, а КЯ – прямокутною. Значення енергії носія у станах з дискретної частини спектра визначається співвідношенням

$$E_n^{(p)}(\mathbf{k}_\perp) = E_n^{(p)} + \frac{\hbar^2 \mathbf{k}_\perp^2}{2m_p^{(0)}}, \quad (1)$$

де $\mathbf{k}_\perp = (k_x, k_y)$ – поперечна до напрямку росту НП компонента квазіімпульсу, що визначає стан руху носія у площині НП, а $m_p^{(0)}$, $m_p^{(1)}$ – ефективна маса електрона ($p = e$) або дірки ($p = h$), відповідно, в ямному (0) чи бар'єрному (1) середовищах. Без урахування взаємодії з фононами енергія носія на n -му рівні ($E_n^{(p)}$) у КЯ скінченної глибини V_p

знаходиться з рівняння

$$\text{tg} \pm 1 \left(\frac{a \sqrt{2m_p^{(0)} E_n^{(p)}}}{\hbar} \right) = \pm \sqrt{\frac{m_p^{(0)} (V_p - E_n^{(p)})}{m_p^{(1)} E_n^{(p)}}}, \quad (2)$$

де знак у правій частині вибирається залежно від симетрії станів – плюс у випадку симетричних (непарні n) та мінус – у антисиметричних (парні n). Глибина КЯ V_p , енергія напівобмежених фононів Ω_{L1} та значення ефективної маси носія у бар'єрному середовищі визначаються концентрацією алюмінію x :

$$V_p = A_p \cdot (1,115x + 0,37x^2) \text{ (eV)},$$

$$\Omega_{L1} = 36,25 + 1,83x + 17,12x^2 - 5,11x^3 \text{ (meV)},$$

$$m_e^{(1)} = (0,067 + 0,083x)m_e,$$

$$m_h^{(1)} = (0,62 + 0,14x)m_e,$$

де m_e – маса спокою електрона; $A_e = 0,6$ і $A_h = 0,4$.

Електрон-фононна взаємодія (ЕФВ) змінює енергію носія у КЯ. Для її обчислення можна використати метод функцій Гріна. Згідно із загальною теорією методу [28], енергія електрона, що взаємодіє з фононами, визначається полюсом фур'є-образу функції Гріна

$$G(\mathbf{k}, E) = [E - E_n(\mathbf{k}_\parallel) - M(\mathbf{k}, E)]^{-1}, \quad (3)$$

де $\mathbf{k} = (\mathbf{k}_\perp, k_z)$ – повний квазіімпульс носія у стані з енергією $E(\mathbf{k}) = E_n(\mathbf{k}_\perp)$, а $M(\mathbf{k}, E)$ – масовий оператор, який враховує взаємодію.

За умови слабого електрон-фононного зв'язку, що виконується у досліджуваних наносистемах, можна використати однофононне наближення, подавши масовий оператор у вигляді

$$M(\mathbf{k}, E) = \sum_{\Lambda, \mathbf{q}_\perp} \frac{|F_{11}^{\Lambda(d)}(\mathbf{q}_\perp)|^2}{E - E_1(\mathbf{k}_\perp + \mathbf{q}_\perp) - \Omega_\Lambda(\mathbf{q}_\perp)} + \sum_{n \geq 2} \sum_{\Lambda, \mathbf{q}_\perp} \frac{|F_{1n}^{\Lambda(d)}(\mathbf{q}_\perp)|^2}{E - E_n(\mathbf{k}_\perp + \mathbf{q}_\perp) - \Omega_\Lambda(\mathbf{q}_\perp)} + \int_0^\infty dk_z \sum_{\Lambda, \mathbf{q}_\perp} \frac{|F_{1k_z}^{\Lambda(c)}(\mathbf{q}_\perp)|^2}{E - E(\mathbf{k}_\perp + \mathbf{q}_\perp, k_z) - \Omega_\Lambda(\mathbf{q}_\perp)} \quad (4)$$

Тут перший доданок описує взаємодію основного стану електрона з усіма гілками фононів (Λ – індекс гілки) через стани виключно основної мінізони у КЯ, а другий та третій – за участі вищих станів дискретної (d) і континуальної (c) частин спектра, відповідно; $F_{1n}^{\Lambda(d)}$ та $F_{1k_z}^{\Lambda(c)}$ – функції, що описують ці взаємодії; $\mathbf{q} = (\mathbf{q}_\perp, q_z)$ і $\Omega_\Lambda(\mathbf{q}_\perp)$ –

квазіімпульс і енергія фонона [15].

Масовий оператор (4) записаний для системи при абсолютному нулі, а тому враховує ЕФВ виключно з віртуальними фононами, яка спричиняє зсув основного стану в бік малих енергій. Тоді величину $E = E_n(\mathbf{k}_\perp) + M(\mathbf{k}, E)$ можна вважати енергією зв'язаного електрон-фононного стану (полярону). Починаючи відлік енергії від дна найнижчої мінізони

вільного носія у КЯ, знаходимо енергію зв'язку полярону

$$\Delta = -M(\mathbf{k}_{\perp} = 0, E = E_1) \quad (5)$$

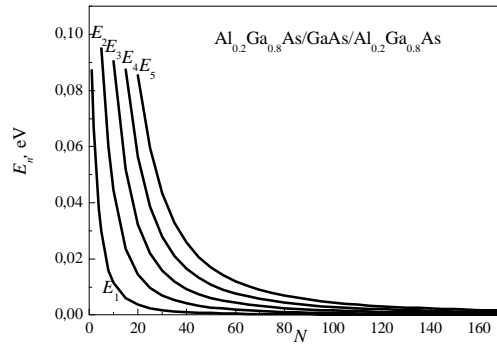
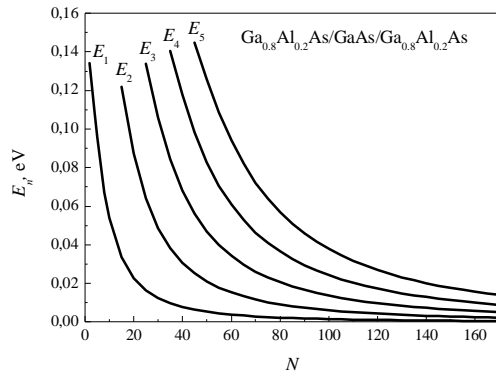
Згідно (4), енергія зв'язку полярону подається [15] у вигляді суми

$$\Delta = \Delta_{L0} + \Delta_{L1} + \Delta_I \quad (6)$$

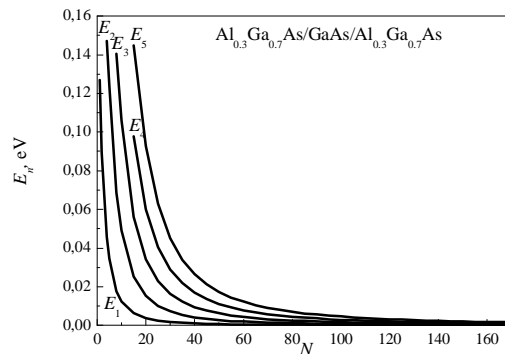
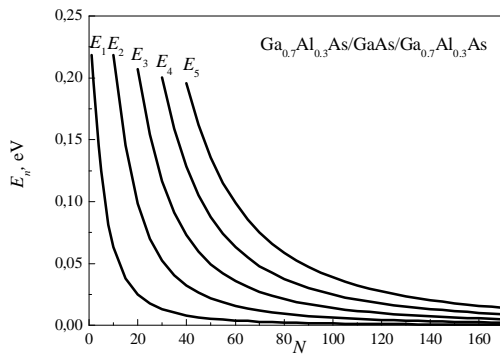
парціальних внесків Δ_{L0} , Δ_{L1} і Δ_I , зумовлених взаємодією з обмеженими (L0), напівобмеженими (L1) та інтерфейсними (I) фононами, відповідно.

Значення кожної з цих величин формуються взаємодією носія з фононами через стани основної та усіх вищих зон дискретної і континуальної частин спектра. Формули для обчислення цих величин отримані у рамках метода функцій Гріна і наведені в роботах [14, 15].

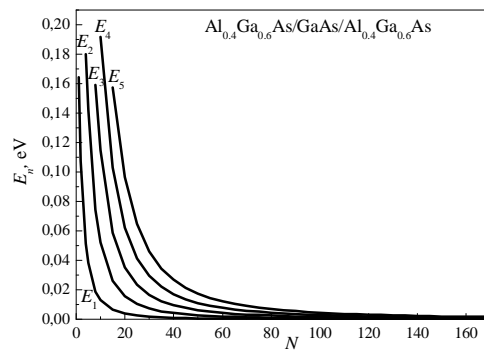
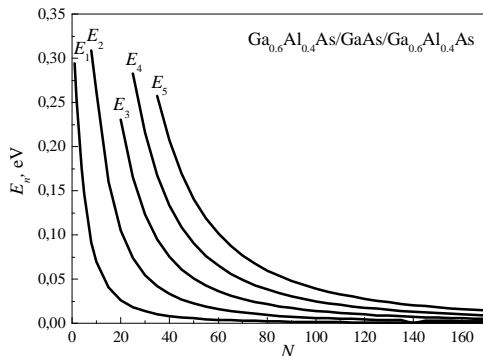
Внески кожного з указаних механізмів ЕФВ у величину енергії зв'язку полярону змінюються зі зміною товщини НП і, очевидно, можуть виявитися залежними від складу бар'єрного середовища. Завдання цієї статті полягало у дослідженні такої

a)

б)

с)

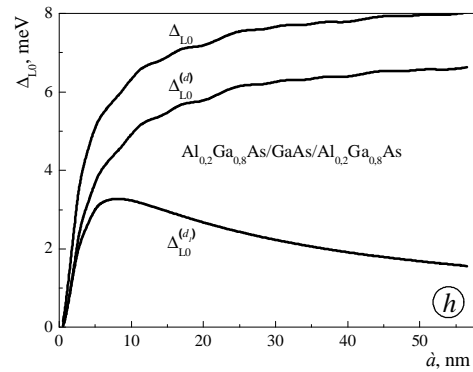
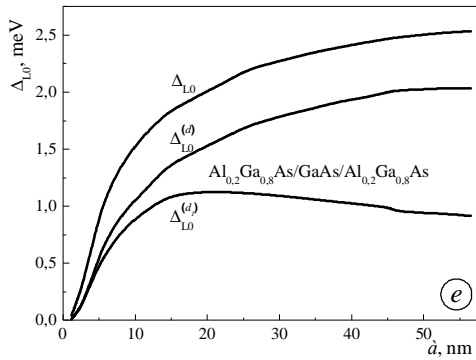
Рис. 1. Залежність енергії мінірівнів електрона (e) та дірки (h) у КЯ від товщини НП $\text{Ga}_{1-x}\text{Al}_x\text{As}/\text{GaAs}/\text{Ga}_{1-x}\text{Al}_x\text{As}$ (N – кількість шарів GaAs) при значеннях концентрації x : а) – 0,2; б) – 0,3; с) – 0,4.

залежності у НП GaAs в бар'єрному середовищі $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}$.

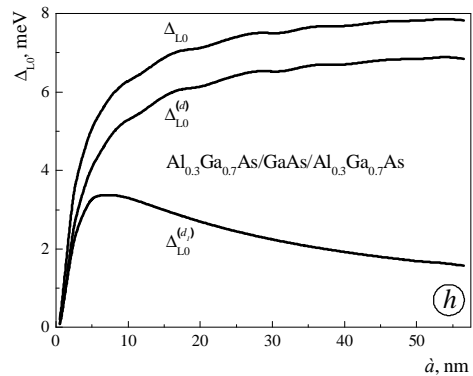
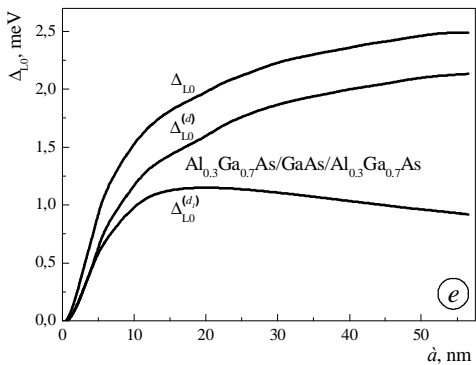
II. Результати розрахунку

Конкретні розрахунки здійснено для НП $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}/\text{GaAs}/\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}$ при низьких температурах (формально, при $T = 0$ К) і значеннях x , рівних 0,2;

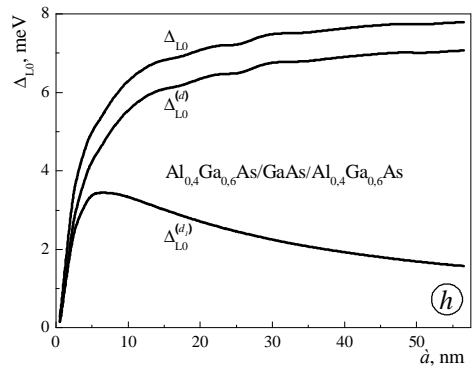
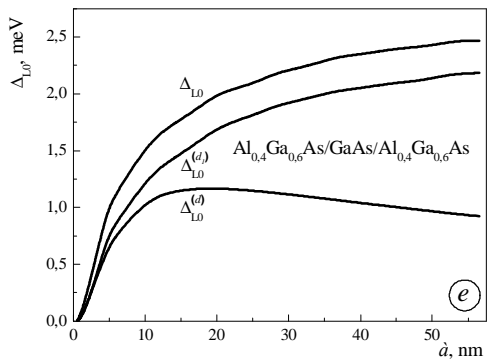
0,3 та 0,4. Результати розрахунків залежності енергії носія від товщини НП $a = Na_0$ (N – кількість шарів GaAs у НП), свідчать, що при її збільшенні енергії рівнів розмірного квантування у КЯ зменшуються, а їх кількість – зростає (рис. 1). При $a < 20$ нм ($N \leq 35$) для електрона та $a < 10$ нм ($N \leq 17$) – для дірки, зі збільшенням x кількість рівнів у КЯ та значення їх енергії суттєво зростають. Це пояснюється тим, що при збільшенні x зростає глибина КЯ та зменшується

a)

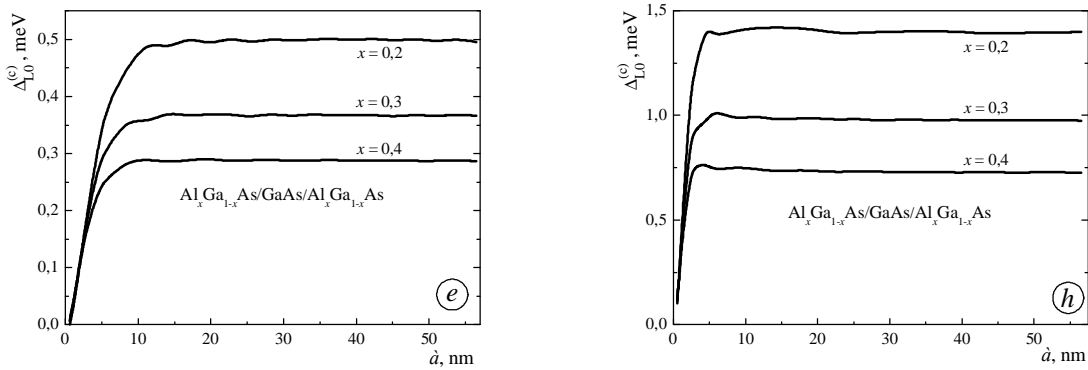

б)

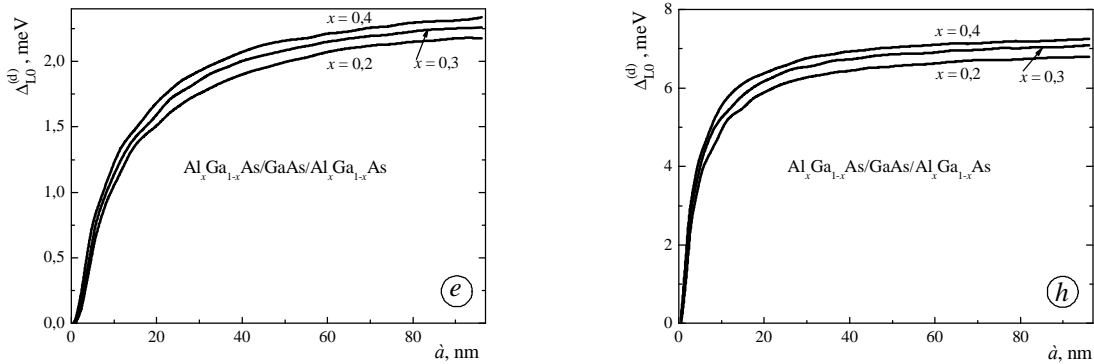

в)

Рис. 2. Залежність від товщини НП a парціального внеску Δ_{L0} , викликаного взаємодією з обмеженими фононами, при значеннях концентрації x : а) – 0,2; б) – 0,3; в) – 0,4.

Рис. 3. Характер змін внеску континуальних станів у величину парціального внеску Δ_{L0} , викликаного взаємодією з обмеженими фононами при змінах товщини НП a та концентрації x .

Рис. 4. Характер змін внеску станів дискретної частини спектра у величину парціального внеску Δ_{L0} , викликаного взаємодією з обмеженими фононами при змінах товщини НП a та концентрації x .

енергія носія в бар'єрному середовищі внаслідок збільшення його ефективної маси.

Залежність енергії рівнів електрона у КЯ від величини x стає істотно слабшою у НП товщиною понад 34 нм ($N > 60$) внаслідок послаблення впливу бар'єрного середовища на його стан у ямному матеріалі. Для дірки це настає значно раніше – при $a \geq 17$ нм ($N > 30$).

Залежності від товщини НП парціального внеску Δ_{L0} , викликаного взаємодією електрона і дірки з обмеженими фононами, а також зміни його складових, зумовлених ЕФВ за участі тільки основного стану ($\Delta_{L1}^{(d)}$) та усіма станами дискретної ($\Delta^{(d)}$) і континуальної ($\Delta^{(c)}$) частин енергетичного спектра носія у відповідній КЯ показані на рис. 2.

Видно, що ця взаємодія спричиняє зміщення дна основної мінізони у бік менших енергій. Внесок $\Delta_{L1}^{(d)}$ у енергію зв'язку електронного полярону є домінуючим при $a < 20$ нм (діркового – при $a < 10$ нм); величина його стрімко зростає при збільшенні товщини НП приблизно до 15 (7,5) нм, а потім повільно зменшується. Швидкість зростання внеску $\Delta_{L1}^{(d)}$ тим більша, чим більша концентрація x . Така його поведінка пояснюється явною залежністю функції зв'язку електрона з L0-фононами від a [14] та, неявно – від x (через зміну квазіімпульсу електрона, величина якого залежить від енергії основного рівня).

Взаємодія з L0-фононами за участі збуджених станів дискретної частини спектра електрона (дірки) приводить до зростання енергії зв'язку полярону тим більшого, чим більша товщина НП. Так, при $a > 50$ нм сумарний внесок станів дискретної частини електронного спектра $\Delta^{(d)}$ перевищує внесок від станів основної мінізони $\Delta_{L1}^{(d)}$. За однакової ширини КЯ електрона і дірки, густина станів останньої більша, тому для дірки нерівність $\Delta^{(d)} > \Delta_{L1}^{(d)}$ виконується раніше – при $a > 25$ нм.

Величина $\Delta^{(d)}$, як і $\Delta_{L1}^{(d)}$, також зростає при збільшенні товщини НП і тим швидше, чим більша концентрація розчину $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}$. Це пояснюється залежністю від x як значень енергій мінірівнів у КЯ, так і їх кількості.

Зі збільшенням товщини НП зростає також і вплив станів континуальної частини енергетичного спектра носія у КЯ. У НП товщиною понад 10 (5) нм їх внесок $\Delta_{L0}^{(c)}$ у енергію електронного (діркового) полярону становить 15-25% величини $\Delta^{(d)}$; разом з внеском станів дискретної частини спектра $\Delta_{L0}^{(d)}$, він формує величину

$$\Delta_{L0} = \Delta_{L0}^{(d)} + \Delta_{L0}^{(c)}.$$

Отже, парціальний внесок у величину енергії полярону, зумовлений взаємодією носія з обмеженими фононами, є монотонною, нелінійно

зростаючою функцією товщини НП. Швидкість зростання цієї функції найбільша в області $a < 20$ нм для електрона ($a < 10$ нм – для дірки), а її залежність від концентрації x – немонотонна. Збільшення x приводить до зростання величини $\Delta_{L0}^{(d)}$ (рис. 2); парціальний внесок континуальних станів при цьому зменшується (рис. 3). Як наслідок, при збільшенні x сумарна величина парціального внеску взаємодії електрона (дірки) з обмеженими фононами у плівках товщиною до 10 (5) нм зростає, а при більших

товщинах – зменшується (рис. 2, рис. 4). У НП товщиною понад 50 нм величина Δ_{L0} перестає бути чутливою до зміни x і виходить на насичення, наближаючись при $a \geq 100$ нм до значення 2,9 мєВ (8,8 мєВ), характерного для енергії електронного (діркового) полярону у масивному кристалі GaAs.

Вплив зміни товщини НП та складу бар'єрного матеріалу на величину парціальних внесків, викликаних взаємодією електрона (дірки) з напівобмеженими та інтерфейсними фононами, природно, може спостерігатися в інтервалі товщин до

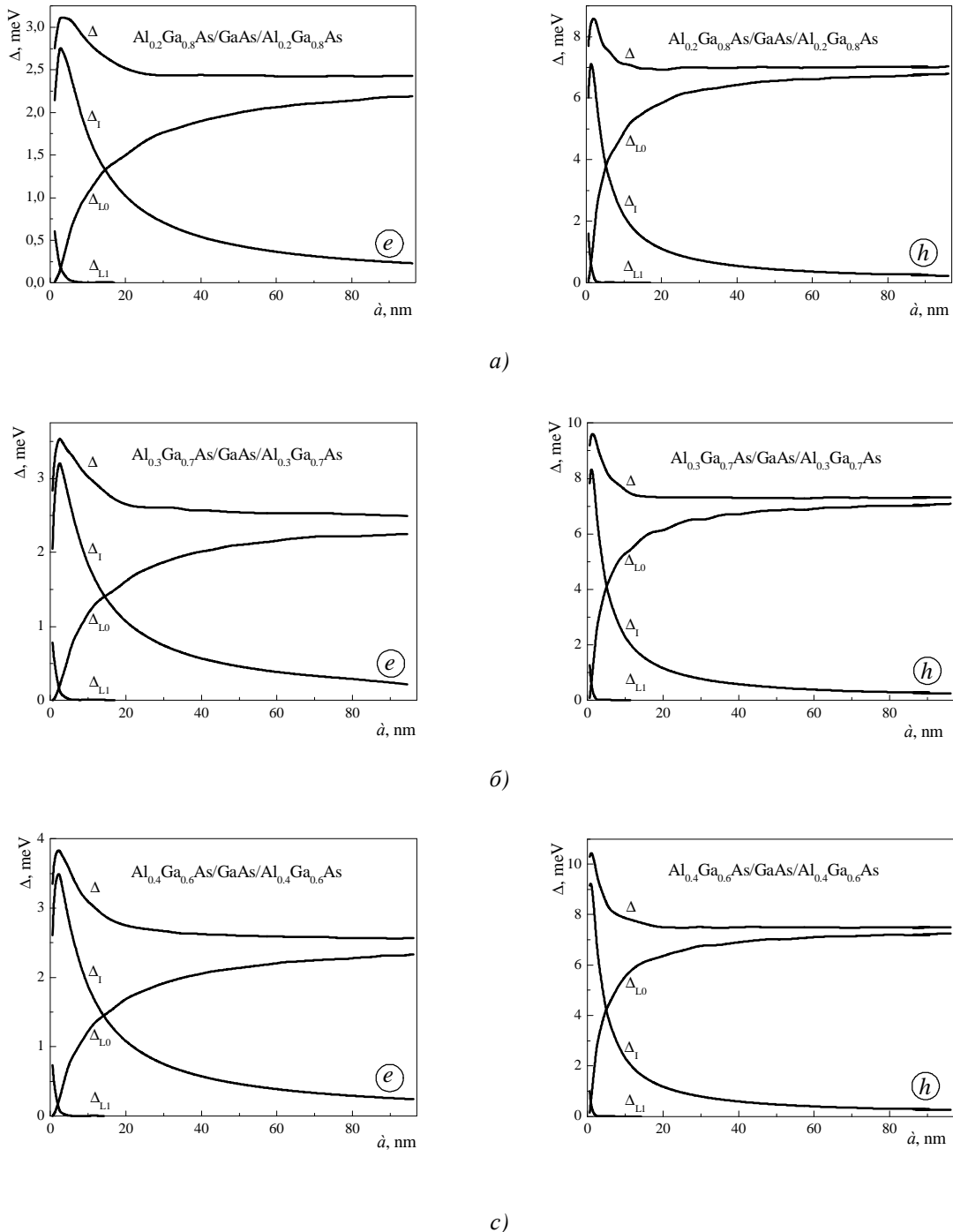

Рис. 5. Залежність від товщини НП a парціальних внесків (Δ_{L0} , Δ_{L1} , Δ_I) та сумарного значення енергії полярону (Δ) при значеннях концентрації x : а) – 0,2; б) – 0,3; в) – 0,4.

5 (2,5) і 60 (30) нм, відповідно (рис. 5).

Хвильова функція основного стану носія у КЯ симетрична, тому він взаємодіє тільки з симетричною гілкою І-фононів. Взаємодія з ними через стани вищих мінізон дискретної частини спектра дає внесок, що не перевищує 5% від $\Delta_I^{(d_1)}$, а внесок станів континуальної частини спектра нехтовно малий. Збільшення концентрації алюмінію в бар'єрному середовищі посилює взаємодію з І-фононами внаслідок зростання їх енергії та величини функції електрон-фононного зв'язку, оскільки при цьому збільшується різниця між величинами діелектричних проникностей ямного та бар'єрного середовищ.

Величина Δ_{L1} також формується взаємодією напівобмежених фононів зі станами основної мінізони; сумарний внесок міжзонних взаємодій за участі вищих станів дискретної частини спектра малий порівняно з $\Delta_{L1}^{(d_1)}$, а через континуальні стани

$(\Delta_{L1}^{(c)})$ – не перевищує 1% від $\Delta_{L1}^{(d_1)}$.

Величини Δ_I і Δ_{L1} стрімко зменшуються при зростанні товщини НІІ. При цьому залежність від a величини Δ_{L1} , на відміну від Δ_I , виявляється монотонно спадною, а її початкові значення – значно менші, аніж у Δ_I . На відміну від Δ_I та Δ_{L0} , внесок L1-фононів зменшується при збільшенні концентрації x . Це пояснюється зростанням глибини КЯ і відповідним зменшенням ймовірності проникнення у

бар'єрне середовище, а тому – зменшенням функції зв'язку носія з цими фононами.

Висновки

З наведених результатів теоретичних розрахунків випливає, що у надтонких (30 ... 60 нм) плівках величина енергії зв'язку полярону формується переважно взаємодією носія з І-, а при більших значеннях їх товщини – з L0-фононами. За суттєвого збільшення товщини НІІ (понад 100 нм) вплив І-фононів зменшується до нуля, а величина Δ_{L0} наближається до значення, характерного для масивного GaAs. Така поведінка цілком зрозуміла, оскільки зі збільшенням товщини НІІ ймовірність знаходження електрона (дірки) на межах гетеропереходу зменшується, а в області квантової ями – зростає. Зміна складу бар'єрного матеріалу впливає на величину енергії зв'язку електронного та діркового поляронів в ультратонких (до 50 нм) плівках, де її значення формується переважно взаємодією носія з інтерфейсними фононами.

Кондрюк Д.В. – аспірант;

Крамар В.М. – доктор фізико-математичних наук, доцент;

Петрик І.Я. – кандидат технічних наук, доцент.

- [1] E.L. Ivchenko, G.E. Pikus. Superlattices and other, Heterostructures: Symmetry and Optical Phenomena (Springer-Verlag, Berlin, 1995).
- [2] Е.Л. Ивченко. Оптика квантовых ям и сверхрешеток. Гл. 3. в: Оптика наноструктур, под. ред. А.В. Федорова (Недра, СПб., 2005).
- [3] И.И. Засавицкий, Д.А. Пашкеев, А.А. Мармалюк, Ю.Л. Рябоштан, Г.Т. Микаелян, Квантовая электроника 40(2), 95 (2010).
- [4] V. Shchukin, N.N. Ledentsov, D. Bimberg. Epitaxy of Nanostructures (Springer, Berlin, 2004).
- [5] A.B. Krysa, J.S. Roberts, R.P. Green, L.R. Wilson, H. Page, M. Garcia, J.W. Cockburn, J. Crystal Growth, 272(1-4), 682 (2004).
- [6] M.J. Manfra. Molecular Beam Epitaxy of Ultra-High Quality AlGaAs/GaAs Heterostructures: Enabling Physics in Low-Dimensional. Electronic Systems arXiv: 1309.2717 (2013).
- [7] L. Wendler, R. Pechstedt, Phys. stat. sol. (b), 141, 129 (1987).
- [8] K. Huang, B.F. Zhu, Phys. Rev. B, 38(18), 13377 (1988).
- [9] N. Mori, T. Ando, Phys. Rev. B, 40(9), 6175 (1989).
- [10] G.Q. Hai, F.M. Peeters, J.T. Devreese, Phys. Rev. B, 48(7), 4666 (1993).
- [11] A. Thilagam, J. Singh, Appl. Phys. A, 62, 445 (1996).
- [12] Н.В. Ткач, Р.Б. Фартушинский, ФТТ, 45(7), 1284 (2003).
- [13] V.I. Boichuk, V.A. Borusevych, I.S. Shevchuk, J. Optoelect. & Adv. Mater. 10(6), 1357 (2008).
- [14] В.М. Крамар, Журн. фіз. досліджень. 12(4), 4602 (2008).
- [15] М.В. Ткач, В.М. Крамар, УФЖ, 53(8), 812 (2008).
- [16] S. Rekaaya, L. Bouzaiene, L. Sfaxi, M. Hjjiri, S. Contreras, J.L. Robert, H. Maaref, Phys. stat. sol. (a), 2002(4), 602 (2005).
- [17] C. Rössler, T. Feil, P. Mensch, T. Ihn, K. Ensslin, D. Schuh, W. Wegscheider, New Journal of Physics 12, 043007 (2010).
- [18] S. Zybell, H. Schneider, S. Winnerl, M. Wagner, K. Köhler, M. Helm, Appl. Phys. Lett. 99(4), 041103 (2011).
- [19] W. Lu, N. Li; S.C. Shen, Y. Fu, M. Willander, In: 25th International Conference on Infrared and Millimeter Waves (12-15 Sept., Beijing, China, 2000), p. 37.
- [20] С. Круковський, Б. Коман, Н. Струхляк, Вісник Львів. Ун-ту: Серія фізична 38, 276 (2005).

- [21] Д.М. Заячук, С.І. Круковський, І.О. Мрихін, О.І. Іжнін, Д.Л. Вознюк, Фізика і хімія твердого тіла 6(4), 661 (2005).
- [22] T. Sarkr, S.K. Mazumder, IEEE Transition Electron Devices, 54(3), 589 (2007).
- [23] A. Weerasekara, S. Matsik, M. Rinzan, A.G. Perera, M. Buchanan, H.C. Liu, G. Winckel, A. Stintz, S. Krishna, Optics Letters 32(10), 1335 (2007).
- [24] V. Dimastrodonato, L.O. Mereni, R.J. Young, E. Pelucchi, Journal of Crystal Growth 312(21), 3057 (2010).
- [25] W. Trzeciakowski, B.D. McCombe, Appl. Phys. Lett. 55(9), 891 (1989).
- [26] Q.X. Zhao, S. Wongmanerod, M. Willander, P.O. Holtz, E. Selvig, B.O. Fimland, Phys. Rev. B, 62(16), 10984 (2000).
- [27] S. Adachi, J. Appl. Phys. 58(3), R1 (1985).
- [28] М.В. Ткач, Квазічастинки у наногетеросистемах. Квантові точки і дроти (Видавництво ЧНУ ім. Ю. Федьковича, Чернівці, 2003).

D.V. Kondryuk¹, V.M. Kramar¹, I.Ya. Petryk²

Concentration and Size Dependences of a Polaron Binding Energy in $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}/\text{GaAs}/\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}$ Nanolayers

¹*Chernivtsi National University, 2 Kotsyubynsky Str., Chernivtsi, 58012, Ukraine*

²*Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas, 15 Karpatska Str., Ivano-Frankivsk, 76019, Ukraine*

On approximation of dielectric continuum by Greene's function method, it is researched the influence of three-dimension constraints and interaction with optical phonons on the value of polaron energy in the quantum well of finite depth. For example nanolayer – a plane nanoheterostructure of quantum well, the binding energy of electron and hole polarons at different its values of thickness and different concentrations (x) of barrier material is calculated by of double heterojunction $\text{Al}_x\text{Ga}_{1-x}\text{As}/\text{GaAs}$. It is shown that the change in x affects on binding energy of the polaron in ultra-thin (50 nm) layers, where its value is formed mainly by interaction of the carrier and interface phonons.